

Четвърто действие, първа картина.

Жулиета, аз съм тук.
Брат Лоренцо, аз съм тук.

Жулиета. —

О, затвори вратата и дойди
да плачем с мене — без надежда,
без помощ, без утеха.

Брат Лоренцо. —

Жулиета,
аз вече знаех твоата неволя —
главата ми стъпих на нея побира.
В четвъртък трябвало да се венчавем,
и неотменна сватбата била.

Жулиета. —

Не говори какво си чул, кажи ми,
как бих могла да отстраня това.
И ако мъдростта не ти помага,
какви поже, не мъдро съм решила —
и тая поже ще ме спаси веднага, —
Сърцата на бог вързат, ти — ръцете;
и моятя река, за да не скитали
друг договор — или преди сърцето
да измени, извързано към друг,
с оръжие ще пресекат и двесте:
сърцето си и своята река.

Ми имате стар и дълъг опит, можете
съвет да ми дадете — ако ми не,
кирфанът кръвав нека сам режеш
между безумиата ми скръб и мене.
Посредник той ще бъде, ще извърши
това което твоего изкуство,
говориците не могат. Ще намери